

*õlle terweks wamalud and meid
minna e wamat. Jai müüd
Täio*

Paulud

Ue furno-aiä Ma pühitsemisse

jure

Kallamaias.

Talliinas, 20ma Jani-ku päwal 1843.

Trükkitud Lindworse Kirjadega.

Wifil: So hing, oh Jesus! tehto mind ic.

Kolmainus Jummal, pühha ka,
Oh wõtta armust watada
Nüüd Sinno waese rahwa peäl,
Kes Sinno liggi tulleb teäl.

So palle ette astume,
Ja süddamest Sind pallume:
Oh sedda pöldo õnnista,
Ja kasta omma werrega!

Et keik, mis siin saab külwatud,
Saaks elluks üllesärratud,
Ja taewas seisaks Sinno ees,
Seäl wiggata, Sa hinge mees.

Jah! pühha olgo meil' se pait,
Kus meie ükskord peame keik
Siin ommast waewast hingama,
Ja tousma ülles rdmoga.

Woiß olla tänna minnule,
Eh' homme sõbber sinnule,
Et meil' on tund jo kätte tulnud,
Siis kattab meid sesamma muld.

Dh haud! sind wägga himmuſtab,
Kel raſke murre waewa teeb,
Ehſ ſaan ka pea nähha ſind,
Dh rõmo, kui ſa kattad mind!

Sa armas rahho kambrike,
Sa kallis Jõsa põlloke,
Dh olle meiteſt terretud,
Ja Jeſuſeſt ka õnniſtud!

Dh hoia omma poue ſees
Mei' ihho ärrawarjades,
Senniſ kõi peigmeeſ tulles ka,
Ja pruti wõttab ſelleta.

Kui ſo ſeeſt jälle touſeme
Ja Jeſu ette lähhame;
Siis watame weel taggaſi,
Ja rõmuſtame peälegi.

Et ſa ni kaua hoidnud meid,
Ei mingiſugguſt tülli teind,
Ni kui mailmaſ tundſime,
Enne kui ſulle tullime.

Dh Jeſuſ aita heldeſte,
Et meie häſti woitleme.
So werre ſees meid kinnita,
Siis laulame: Halleluja!

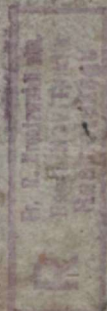

Pühhitsemisse kõnne.

Wõit: Wõtta Jesandat nüüd kita ic.

Kül ma tean, et mo ihho
Pannaks mulda maggama!
Agga temma põrm ja pihho
Louseb uest ellama;
Kül sel surel kohto aial
Jesús hauad lahti teeb,
Ja keik surmud wälja toob,
Siis ep olle abbi maial,
Kui ei Jummal arwita.
Risti rahwas rõmusta!

Siis keik minno ihho liikmed,
Mis siin muldas mädawad,
Ja on ilmas häddalissed,
Sures auus ellawad;
Kristus teeb neid pattust selgetks
Paisma sure rõmoga,
Ni kui pääw ja tähhed ka,
Omma ihho arvolisselks.
Pühha ingli seltsiga
Risti rahwas rõmusta!

R 3681